

[Justitsministeren.]

tør siges, at Justitsministeren er inde paa at indføre højest mærkværdige Tilstande i dansk Retspleje, Tilstande, der nærmest maa betegnes som det rene Delirium“, er bygget paa een Række Fejltagelser og er i Bund og Grund urigtig.

Jeg skal dokumentere dette. Artiklen taler om, at Justitsministeren har udsendt et sensationelt Cirkulære paa et fortroligt Ark til Anklagemyndighederne, og at Cirkulæret skal indeholde Ordre til disse om ikke at imødegaa Forsvaret i Landsforræderisagerne, naar der fremkommer formildende Omstændigheder for de anklagede i de paa-gældende Sager.

Der er *ikke* sendt noget som helst fortroligt Cirkulære fra Justitsministeren til Anklagemyndighedens Repræsentanter i Sønderjylland. Det er det første, der er forkert. Det er endvidere forkert, at der er givet Ordre til, at Anklagemyndigheden i Almindelighed ikke maa imødegaa Forsvaret i Landsforræderisagerne. Det, der er sket, er, at jeg i April Maaned efter en Drøftelse med Rigsadvokaten — meget som Følge af de Udtalelser, der ved forskellige Lejligheder var faldet her i Rigsdagen, og den Kritik, der bl. a. af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard og andre blev fremført over, at man ikke tog tilstrækkeligt Hensyn til de Udtalelser, som fandtes i Folketingets Betænkning fra Sommeren 1945 — traf den Aftale med Rigsadvokaten, at det skulde paalægges Anklagerne i Sønderjylland at gøre Rede for Bestemmelsen i § 10, Stk. 1, derunder ogsaa dennes 2det Punktum, og at det endvidere skulde paalægges dem at gøre Rede for Rigsdagsforhandlingerne vedrørende denne Bestemmelse, særlig Folketingsudvalgets Betænkning, hvoraf det fremgaar, at Bestemmelsen navnlig tager Sigte paa Personer, for hvis Handling undskyldende Momenter kan findes i deres særlige Tilknytning til det tyske Folk, og saaledes at der, naar ikke særlige Omstændigheder foreligger, ikke fra Anklagemyndighedens Side skal protesteres imod Forsvarets Paastand om, at den her omhandlede Strafnedsættelsesgrund finder Anvendelse paa de foreliggende Sager.

Man vil heraf se, at naar det siges i Artiklen, at der er givet Ordre til, at Anklagemyndigheden ikke skal imødegaa Forsvaret i Landsforræderisagerne som Helhed, saa er dette helt forkert. Ordren vedrører kun de særlige Sager efter § 10, 1ste Stykke, som har Relation til Sønderjyder, der har været enten Zeitfreiwillige, Frontkæmpere eller er gaaet i tysk Tjeneste. Og naar der

siges, at der er givet Ordre til, at Anklagemyndigheden ikke maa imødegaa Forsvaret, er det ogsaa forkert. Der er kun sagt dette: saafremt der ikke foreligger særlige Omstændigheder, som gør, at Anklagemyndigheden mener, at Forsvarets Paastand skal imødegaaes.

Det, der er sket, er altsaa, at der i nøje Forbindelse med de Krav, der er stillet her i Rigsdagen i Sommeren 1945, og de Bebrejdelser, der er rettet baade over for det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen og over for mig, for at vi ikke tilstrækkeligt har fulgt disse Krav, er givet Anklagemyndigheden Instruks om, at man skal gøre Retten bekendt med disse Krav fra Folketingets Side, og, naar ikke særlige Omstændigheder foreligger, ikke skal protestere mod det af Forsvaret i saa Henseende fremførte. Der er altsaa intet som helst rigtigt i det, der her skrives.

Det andet, der anføres, er, at Justitsministeren har givet Ordre til, at alle, unge og gamle, smaa Landsforrædere i Henhold til de nye Bestemmelser om Prøveløsladelse skal sættes paa fri Fod saa hurtigt som muligt for at skaffe Plads i Fængslerne. Det er positivt urigtigt; der er intet som helst derom. Anklagemyndigheden har intet med Prøveløsladelse at gøre. Det, der er sket, er, at der er udsendt en Meddelelse til Fængslerne og til Politimestrene der, hvor der sidder Fanger til Afsoning, en fælles Meddelelse for hele Landet, hvori der er givet Regler for, paa hvilken Maade man skal gaa frem ved de Prøveløsladelser, som nu skal finde Sted i Henhold til den Lov, der nylig blev vedtaget. Der er altsaa ikke givet nogen som helst særlig Instruks for Sønderjylland; Paastanden er helt grebet ud af Luften.

Maa jeg endelig tilføje angaaende det første Punkt: jeg sagde der, at der er ikke udsendt noget fortroligt Cirkulære fra Ministeren, fra mig. Det er naturligvis rigtigt. Den Aftale, som jeg nævnte jeg havde truffet med Rigsadvokaten, blev bekræftet i en Skrivelse til ham uden noget Paatryk om „Fortroligt“. Den blev af Rigsadvokaten sendt videre til Statsadvokaten uden noget Paatryk om „Fortroligt“. Derefter har Statsadvokaten sendt den ud til Politimestre og Anklagemyndigheder og har sat „Fortroligt“ paa. Hvorfor Statsadvokaten har gjort dette, ved jeg ikke, han har ikke spurgt Ministeriet eller faaet nogen Anmodning om at gøre det fra Ministeriet eller fra Rigsadvokaten; det maa helt staa for hans Regning. Jeg som Justitsminister har intet fortroligt sendt ud.